

Bogár László: Népesség, egészség, békesség

2025 november 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ez a tükörkép legalább is nyugtalanító, és az, aki végül is megnyeri a választásokat az kénytelen ezzel szembesülni...

A politikai kommunikáció beszédtere sok mindenre alkalmas lehet, de arra, hogy nyugodt és objektív módon elemezze az adott emberi közösség általános helyzetét, arra biztosan nem. Pedig, de szép is volna egy „ideáltipikus” demokrácia, ahol a „nép okos gyülekezetében hánynánk vetnénk meg száz bajunk”, hogy ügyetlenül parafrazáljam József Attila híres versét.

A politika világa általában sem ilyen, de most aztán végképp nem, mert a rendszerváltás rendszere 36 évének egészen bizonyosan ez a 2026-os választás lesz a legdrámaibb eseménye. Mondom ezt úgy, hogy az Antall kormány államtitkáraként sikerült egy „wellness hétvégét” a Parlament épületében tölteni a taxisblokád néven elhíresült „csinált forradalom” idején, szóval vannak tapasztalataim. Most álnaiv módon mégis arra tennék kísérletet, hogy a rendszerváltás rendszerének ezt a második berendezkedését, vagyis a 2010-t?l 2026-ig tartó id?szakot úgy próbáljam mérlegre tenni, hogy azt ne a „pártos indulat”, hanem a természetadta kíváncsiság vezesse. Hogy el?re lel?jem a poént, jelzem, hogy elmegyek választani és a Fideszre fogok szavazni, de nem azért, mintha hibátlannak tartanám ezt a tizenhat évet, hanem azért, mert nincs olyan politikai alakzat, amelyr?l számomra hihet? volna azt képzelni, hogy jobb kormányzati teljesítményt nyújtana, mint Orbán Viktor kormánya. (Ha volna ilyen, természetesen arra adnám le voksomat, de nincs ilyen.)

Ha valóban arra törekszünk, hogy megértsük mi is történt ez alatt a több, mint másfél évtized alatt, el?ször azt kellene világosan látni, hogy ez a második berendezkedés azért hozta egymás után a Fidesz kétharmados gy?zelmeit, mert a magyar társadalom indulatosan nemet üvöltve megbuktatta a rendszerváltás rendszerének els? berendezkedését, amely 1990 és 2010 között üzemelt. És azért buktatta meg, mert húsz év alatt a többség számára semmit nem teljesített az ígéretekb?l. A történelmileg vesztes többség anyagi, fizikai, lelki, erkölcsi, szellemi értelemben ugyanolyan kifosztottnak érezte magát, mint a széthulló kés? Kádár-korszak során. Nem árt ehhez hozzá tenni, hogy 1978 és 1996 között az egy keres?re es? reálbér 38%-kal csökkent, és 2005-ben ugyanakkora volt, mint 1978-ban volt. És ezt a brutális kifosztást a magyar társadalom lázongás nélkül élte át, kivéve azt a bizonyos taxisblokádot, ami ugyan „csinálva” volt, de hogy nem a nép által, az biztos. Ez a „globális SZDSZ” által csinált esemény egy figyelmeztet? lövés volt a kormány és a halálosan beteg miniszterelnöknek „címezve”, hogy mi vár rá, ha nem hajtja végre engedelmesen e „nem létez?” világer? utasításait. A vicces az, hogy ugyan engedelmesen végrehajtotta, de így is teljes bukás és végül tejes megsemmisülés lett a sorsa. Igaz a lokális SZDSZ is „nyom nélkül elt?nt”, de ennek inkább az volt az oka, hogy mint „b?njelet” tüntessék el a világ urai.

A 2010 és 2026 között regnáló második berendezkedés egy kivételesen sikeres nemzeti nagykoalíciós kísérlet, amelyet a Fidesz nem pártként, hanem tucatnyi bels? pártból álló koalícióként vitt végbe. Sikerét nem is els?sorban a mérhet? eredmények adják, hanem az, hogy hitelesen közvetítette a magyar társadalom felé, hogy ha megoldani nem is feltétlenül képes a történelmileg felhalmozódott súlyos problémákat, de legalább érzékeli mindezt, és megkísérli a kezelését. Minden emberi közösség talapzatát a lelki, erkölcsi, szellemi alap adja. Erre épül a népesedés és egészség egymástól elválaszthatatlan komplexuma, ami azt mutatja meg, hogy a szellemi talapzatnak megfelel?en miként bánik a saját fizikai s lelki testével az adott társadalom. És végül csak a legfels? („felszíni”) réteg a gazdaság, vagyis az anyagi javak újrateremtésének világa. Ha ebb?l a néz?pontból veszük szemügyre ezt a tizenhat évet, akkor egyértelm?en látszik az a határozott törekvés, hogy lelki, erkölcsi, szellemi értelemben er?södjön a magyar társadalom szellemi kohéziója. Bár a legutóbbi id?kig ez volt a Fidesz nev? nemzeti nagykoalíciós kísérlet leglátványosabb sikere, ám az a tény, hogy néhány hónap alatt a „semmib?l” egyszer csak megjelent egy „alternatív” nemzeti nagykoalíciós, ami most azzal vádolja a Fideszt, hogy csak egy hamis és hazug nemzeti nagykoalíció, és ? (mármint ez az „új er?”) az igazi.

Ha hinni lehet a közvéleménykutatóknak, ami amúgy nem ajánlott, akkor ez az „ellen” nagykoalíció gy?z a jöv? évi választásokon, és ha valóban így lenne, az visszamen?leg is megkérd?jelezné azt a helytállónak látszó feltételezést, hogy ez a tizenhat év lelki, erkölcsi, szellemi értelemben látványosan javította a magyar társadalom összetartó erejét. Hiszen, ha most mégis „két pisztolyként egymásra fogott magyarként” néz farkasszemet egymással a magyar társadalom két hatalmas tömbje, akkor a kudarc nyilvánvaló. Ahogy bármilyen fájdalmas is ezzel szembesülni, de a heroikus küzdelem, a sok ezermilliárd forintnyi állami támogatás ellenére tizenhat év elteltével mégis csak félmillióval kisebb az ország népessége. És nem sikerült változtatni azon sem, hogy szinte minden egészségmutatónk a legrosszabbak között van Európában. Vagyis nem sikerül alapvet? fordulatot elérni abban a szférában, amely megmutatja, hogy miként bánik a saját fizikai testével a magyar társadalom. Amely „bánásmód” értelemszer?en a lelki, erkölcsi, szellemi világának a tükörképe. Ez a tükörkép legalább is nyugtalanító, és az, aki végül is megnyeri a választásokat az kénytelen ezzel szembesülni, és alighanem elkezd?dik a rendszerváltás rendszerének harmadik berendezkedése.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló